

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 475/2019
21.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности у саизвршилаштву из члана 288. став 4., у вези члана 278. став 5., у вези става 1., у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ, адвоката Славољуба Милошевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Драгана Величковића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Драгана Нововића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К бр. 191/17 од 04.12.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 126/19 од 11.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ и браниоца окривљеног ВВ, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К бр. 191/17 од 04.12.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 126/19 од 11.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ГГ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К бр. 191/17 од 04.12.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 126/19 од 11.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К бр. 191/17 од 04.12.2018. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности у саизвршилаштву из члана 288. став 4., у вези члана 278. став 5., у вези става 1., у вези члана 33. КЗ, а окривљени ГГ и окривљени ВВ због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности у саизвршилаштву из члана 288. став 4., у вези члана 278. став 5., у вези става 1., у вези члана 33. КЗ, па су окривљени АА и окривљена ББ осуђени на казне затвора у трајању од по две године у које казне им се урачунава време

које су провели у притвору од 13.09.2016. године до 27.09.2016. године, док су окривљенима ГГ и ВВ изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се утврђене казне затвора окривљенима неће извршити уколико у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело, а да ће се у случају опозива изречених условних осуда овим окривљенима у изречене казне затвора урачунати време проведено у притвору од 13.09.2016. године до 27.09.2016. године.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА, ББ, ГГ и ВВ да на име трошкова поступка у паушалном износу у корист буџетских средстава суда плате по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и обавезани су да надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем, као и да оштећенима – правним представницима, солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд такође одлучити накнадно посебним решењем.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени АА да уплати износ од 209,00 динара, а окривљена ББ износ од 617,00 динара, на име трошкова кривичног поступка буџетским средствима Основном јавном тужилаштву Велико Градиште, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом оштећени – правни представници ДД и ЂЂ су ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 126/19 од 11.03.2019. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Великом Градишту преиначена је пресуда Основног суда у Великом Градишту К 191/2017 од 04.12.2018. године само у делу одлуке о кривичној санкцији, у односу на окривљене ГГ и ВВ, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу ове окривљене због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. КЗ, у вези кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5., у вези става 1. КЗ, у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ, за које су том пресудом оглашени кривим, осудио на казне затвора у трајању од по једне године, у које им се урачунава време проведено у притвору од 13.09.2016. године до 27.09.2016. године, за које је одређено да окривљени издрже у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, тако да не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у Заводу за извршење казне затвора, док су у осталом делу жалба Основног јавног тужиоца у Великом Градишту, жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ГГ и ВВ, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА и окривљене ББ, адвокат Славољуб Милошевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду, с тим да се нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, или да побијане пресуде преиначи у корист ових окривљених, а да бранилац окривљених буде обавештен о седници већа и да се извршење правноснажне пресуде одложи,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Драган Величковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће овог окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање,

- бранилац окривљеног ГГ, адвокат Драган Нововић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену одлуку, тако што ће уважавањем жалбе на првостепену пресуду у односу на овог оптуженог одбити оптужбу и ослободити га од кривичне одговорности или да у односу на овог окривљеног укине делимично побијане и предмет врати на поновну одлуку другостепеном суду, а да се поновно суђење одржи пред потпуно измењеним већем.

Разматрајући захтеве за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да су:

- захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ и браниоца окривљеног ВВ, изјављени од овлашћених лица, благовремени и дозвољени,

- да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ГГ неблаговремен.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ су неосновани.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ наводи се да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је учињена на тај начин што је на чињенично стање погрешно примењен закон јер наводи да је кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. КЗ, у вези члана 278. став 5., у вези става 1. КЗ, по својим обележјима бланкетна норма која не садржи све елементе за њену примену, већ се њоме упућује на садржину другог прописа који конкретно питање регулише, а у конкретном случају није било места примени одредаба члана 129. Закона о пловидби и лукама у унутрашњим водама, јер се та одредба не односи на педалине које нису плутајући објекти по овом закону. Обавештења о условима и начину издавања педолина на обали Сребрног језера (која не представља правно-обавезујућу норму и није материјално-правни пропис), јер се истима не употпуњују битни елементи бића кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ наводи се да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП на тај начин што овај окривљени није могао бити оглашен кривим за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4., у вези члана 278. став 5., у вези става 1., у вези члана 33. КЗ, јер изрека пресуде не садржи објективни елемент, а у питању је бланкетна диспозиција која се може учинити само повредом закона, прописа или општег акта, а уколико иста не садржи правну норму која забрањује или налаже одређено понашање, нема ни бића кривичног дела.

Одредбом члана 278. став 1. КЗ, прописано је да ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизирајућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом, или каквом другом општеопасном радњом, или општеопасним средством изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном, а ставом 5. истог члана, прописано је да ако је дело из става 1, 3. и 4. овог члана учињено из нехата, учинилац ће се казнити затвором до три године.

Одредбом члана 288. став 4. КЗ, прописано је да ако је услед дела из члана 278. став 5., 280. став 3. и 281. став 2. овог законика, наступила смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година.

По налажењу Врховног касационог суда за постојање кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, није потребно навођење бланкетне диспозиције, обзиром да се у том члану таксативно наводи која су то општеопасна средства којима се изазива опасност за живот и тело људи или имовину већег обима, уз навођење да су то и какве друге општеопасне радње, а из чињеничног описа радњи извршења кривичних дела за које су окривљени АА, ББ и ВВ оглашени кривим у овом кривичном поступку, јасно произлази да су њихове радње опште опасне у смислу одредбе члана 278. став 1. КЗ.

Окривљени АА и ББ су без давања заштитних прслука, без присуства пунолетне особе, дозволили да се на пловилу – педалини превози шесторо лица, иако је педалина била предвиђена за четири лица, па је такво поступање окривљених било подобно да изазове опасност за већи број лица, и то не само за лица у односу на која је и изазвана у конкретном случају, та опасност је била стварна, извесна и непосредна, а окривљени су били свесни да услед тих радњи може да настане конкретна опасност, на који начин су општеопасним радњама изазвали општу опасност и у којим радњама се, по налажењу Врховног касационог суда, стичу сви битни елементи кривичног дела за које су оглашени кривим.

Окривљени ВВ је запослен као помоћни радник у ОШ "ЕЕ", представник Фудбалског клуба "ЖЖ", као и помоћни тренер тог фудбалског клуба, коме су деца – играчи тог фудбалског клуба поверена на надзор и старање, пропустима изазвао опасност за живот и тело људи, пропуштањем дужног надзора, без повећане пажње у односу на кретање деце, омогућио деци да без његовог надзора обилазе Сребрно језеро и да се удаље, па су деца без његовог присуства, или надзора друге одрасле особе и без непосредне контроле изнајмили педалину, удаљили се од обале, након чега су се два детета утопила, на који начин је општеопасном радњом изазвао општу опасност, и то не само у односу на децу која су се утопила, већ и у односу на већи број деце, па се по налажењу Врховног касационог суда његовим радњама стичу сви битни елементи кривичног дела, за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд налази да су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и ББ неосновани, а нарочито имајући у виду да се члан 129. Закона о пловидби и лукама у унутрашњим водама и обавештење о условима и начину издавања педолине на обали Сребрног језера – Општинске управе општине Велико Градиште – Одељење за инспекцијске послове бр. 399-195/2015-А од 21.05.2015. године, у конкретном случају могу прилагодити конкретном догађају и радњама за које су окривљени АА и ББ оглашени кривим, док су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца ових окривљених оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног ВВ у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, тако што је оптужба прекорачена, јер је јавни тужилац у завршној речи тврдио да окривљени није вршио надзор, да је децу оставио без надзора, док је оспореним пресудама окривљени оглашен кривим за пропуштање дужног надзора.

Имајући у виду да бранилац окривљеног ВВ у образложењу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, указује на разлику између завршне речи јавног тужиоца и чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је овај окривљени оглашен кривим, а не на то да постоји прекорачење оптужбе у смислу повреде идентитета оптужбе – оптужног акта и пресуде, Врховни касациони суд је изнете наводе оценио као неосноване.

Врховни касациони суд се није упуштао у остале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ, којима се указује да овом окривљеном критичном приликом деца ни једном одлуком нити прописом фудбалског клуба нису поверена на надзор, старање о безбедности, па самим тим окривљени није имао обавезу да их надзире и непосредно контролише, да сам назив клуба не значи да је исти школски клуб, нити да је окривљени тренер школске екипе, окривљени није предавач, нити је радио са децом у оквиру школских обавеза – школског такмичења, да је надзор био обавезан да обезбеди фудбалски клуб, а да је Управни одбор фудбалског клуба одредио лице задужено за безбедност, као и да окривљени није могао да претпостави да деца иду у шетњу поред језера и није био присутан приликом укрцавања деце у педалину, Врховни касациони суд се није упуштао, обзиром да исто представља полемисање са чињеничним утврђењима суда, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ одбио као неосноване и донео одлуку као у ставу првом изреке ове пресуде.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда овог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4. и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из повратнице која се налази у списима предмета произлази да је окривљени ГГ пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/19 од 11.03.2019. године примио дана 03.04.2019. године, а из пријемног печата Основног суда у Великом Градишту произлази да је бранилац окривљеног ГГ адвокат Драган Нововић захтев за заштиту законитости суду поднео дана 06.05.2019. године.

Како је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ГГ поднет након протеча рока прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је овај захтев оценио као неблагоприятан, и донео одлуку као у ставу другом изреке.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и одредбе члана 487. став 1. тачка 1), у вези члана 485. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић